
Kalendarz konferencji międzynarodowych w 1961 r.

Ochrona Zabytków 14/1-2 (52-53), 128-129

1961

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Dnia 10 marca 1961 r. odbyło się w Zarządzie Muzeów i Ochrony Zabytków w Warszawie kolejne posiedzenie Zespołu do Spraw Konserwacji Zabytków Ruchomych, poświęcone sprawom ogólnorganizacyjnym w zakresie konserwacji zabytków ruchomych, jak również szczegółowym zagadnieniom metodyczno-technologicznym. Zespół został utworzony z Prezydium Konferencji poświęconej zagadnieniom konserwacji zabytkowego drewna, która miała miejsce w Warszawie w dniach 14—16 listopada 1960 r. (patrz: „Ochrona Zabytków“ z. 1—4, 1960, kronika). Zespół podzielony został na cztery sekcje: sieci pracowni konserwatorskich, organizacji i wyposażenia pracowni, dokumentacji oraz szkolenia i kadr; od chwili swego powstania Zespół odbył łącznie lub w sekcjach kilkanaście posiedzeń. Poszczególne sekcje przygotowują programy normalizacyjne dla konserwacji plastyki w odpowiednich zakresach, a także opracowują tematy dla specjalistycznych i naukowych konferencji konserwatorskich. Na posiedzeniu w dniu 10 marca br. omówiono sprawy organizacji muzealnych pracowni konserwatorskich, wskazując na konieczność rozbudowy sieci tych placówek i ich wyposażenia; przedyskutowano w oparciu o zebrany materiał sprawę dokumentacji konserwatorskiej, podkreślając różnice w zakresie i sposobach jej prowadzenia w poszczególnych pracowniach muzealnych i w PKZ, oraz postulując precyzyjne opracowanie schematów metodycznych w tym przedmiocie. W nawiązaniu do poprzedniego posiedzenia w dniu 17 listopada ub. r. podjęto sprawy: organizacji Komisji do spraw konserwacji drewna, której przewodnictwo przyjął prof. dr F. Krzysik, dalej wstępnych założeń organizacyjnych trzech projektowanych konferencji konserwatorskich, poświęconych konserwacji malarstwa ściennego, której przygotowanie powierzono prof. dr J. E. Dutkiewiczowi, oraz drugiej na temat konserwacji papieru, przygotowywanej przez mgr M. Husarską. Szeroko przedyskutowano stanowiska w związku z trzecią projektowaną konferencją w sprawie konserwacji kamienia, której organizacją zajmuje się prof. L. Torwirt, wysuwając szereg propozycji tematycznych i organizacyjnych; organizacja tej konferencji będzie przedmiotem oddzielnej narady. W nawiązaniu do tego tematu przedyskutowano przedstawiony przez dr. O. Czernera komunikat konserwatorski, dotyczący romańskiego portalu olbińskiego w kościele p.w. Marii Magdaleny we Wrocławiu i postanowiono w tej kwestji zwołać specjalne posiedzenie, które, w oparciu o szczegółowe rozpoznanie problemów, wytyczy metody konserwacji zabytku. Drugi komunikat konserwatorski, dotyczący drzwi gnieźnieńskich, przedstawił mgr J. Lehmann; na dalszy proces konserwacji obiektu niewątpliwie wpłynie korzystnie przygotowywana w Poznaniu konferencja w sprawie konserwacji zabytków metalowych.

Zespół do Spraw Konserwacji Zabytków Ruchomych

Dnia 13 marca 1961 r. odbyła się w Centralnym Biurze Studiów i Projektów Budownictwa Wodnego „Hydroprojekt“ konferencja w sprawie zabezpieczenia obiektów zabytkowych na terenie przyszłych zalewów w dorzeczu Dunajca. Celem konferencji było ustalenie listy obiektów zabytkowych, które z uwagi na ich wartość muszą być zachowane. W wyniku dyskusji uzgodniono wzajemnie poglądy na zakres i metody zabezpieczających prac w tym względzie; należy podkreślić wkład i usiłowania „Hydroprojektu“ w kierunku znalezienia właściwych rozwiązań tego problemu. Udział w konferencji wzięli: z ramienia CBSiPBW „Hydroprojekt“ mgr inż. A. Łaski, mgr inż. E. Kaban i mgr inż. A. Wojciechowski z ramienia Ministerstwa Kultury i Sztuki prof. dr G. Ciołek, z ramienia Polskiej Akademii Nauk prof. dr J. Zachwatowicz, z ramienia Zakładu Architektury Polskiej Politechniki Warszawskiej prof. dr Krassowski, doc. dr J. A. Miłobędzki i mgr inż. S. Żaryn, oraz dr H. Pieńkowska — Wojewódzki Konserwator Zabytków w Krakowie.

Konferencja w sprawie zabezpieczenia zabytków w dorzeczu Dunajca

W 1961 r. odbędzie się szereg konferencji konserwatorskich o charakterze międzynarodowym; w niejednej z nich wezmą udział przedstawiciele konserwatorstwa polskiego. W chwili obecnej można zasygnalizować:

Kalendarz konferencji międzynarodowych w 1961 r.

w dniach 4—8 września br. konferencję konserwatorską Międzynarodowego Instytutu Konserwacji Dzieł Historycznych i Artystycznych (IIC — The International Institute for Conservation of Historic and Artistic Works, London), organizowaną w Rzymie. Będzie to pierwsza sesja naukowa tego Instytutu od czasu jego powstania w 1950 r. Na tematykę konferencji złożą się problemy ogólne (warunki przechowywania i przewożenia dzieł, metody fizycz-

ne i mikrochemiczne analizy zabytków malarstwa i dzieł sztuki starożytnej, kształcenie i praktyki szkoleniowe konserwatorów), problemy konserwacji malarstwa (naukowe metody oczyszczania dzieł i nowe werniksy, włoskie metody przenoszenia fresków, metody wzmacniania i przenoszenia obrazów na drewnie), oraz zagadnienia konserwacji zabytków archeologicznych sztuki starożytnej i dzieł rzemiosła artystycznego (metody wzmacniania kruchych obiektów i znalezisk archeologicznych, konserwacja i przechowywanie tkanin, konserwacja materiałów archiwalnych, badania i konserwacja zabytków metalowych). Instytut zamierza na organizowanej konferencji zebrać konserwatorów, pracujących w zakresie wymienionych problemów, których waga polega z jednej strony na znaczeniu wykonanych w tych dziedzinach prac, z drugiej zaś na potrzebie pilniejszego zwrócenia uwagi na związane z nimi zagadnienia naukowo-konserwatorskie. Sprawa udziału polskich reprezentantów była przedmiotem zebrania i uchwały Prezydium Zespołu do spraw konserwacji zabytków ruchomych przy Zarządzie Muzeów i Ochrony Zabytków Ministerstwa Kultury i Sztuki.

w dniach 3—8 października br. Kongres ICOM (ICOM — International Council of Museums, Paris) dla Laboratoriów Naukowych i Komisja ICOM Konserwacji Malarstwa, organizowana w Barcelonie. Udział w tym Kongresie ze strony polskiej weźmie prof. B. Marconi.

w dniach 16—19 października br. posiedzenie Centre International d'Etudes pour la Conservation et la Restauration des Biens Culturels w Rzymie; na ostatnim posiedzeniu „Centre“ w dniach 14—17 grudnia 1960 r. omówiono i zatwierdzono program działalności, obejmujący m. in.: problemy konserwacji zabytków Nubii, fresków w Bonampak (Meksyk), starożytnego grobowca z Kasantik (Bułgaria), ogólne problemy i sytuację konserwacji malarstwa ściennego, tkanin, zabytków metalowych, kamiennych, grafiki, instrumentów muzycznych i in. Omówiono sprawę koordynacji współpracy z szeregiem ośrodków i instytutów konserwatorskich o charakterze międzynarodowym, jak np. ICOM, IIC CIETA (Centre International d'Etudes des Textiles Anciens — Lyon), oraz Centre International du Verre — Liege. Przedmiotem konferencji były także sprawy publikacji i wydawnictw, a m. in. francuskiego tłumaczenia pracy H. J. Plenderleith, *The Conservation of Antiquities and Works of Art* i wydania pracy dra Deschiens z Instytutu Pasteura, *Protection des oeuvres d'art en bois sculpte contre les insectes xylophages*. Szereg punktów programu konferencji dotyczyło spraw organizacyjno-administracyjnych, a przede wszystkim wyboru prezydium i rady; prezesem wybrany został prof. G. de Angelis d'Ossat, dyrektorem H. J. Plenderleith. W skład Rady (Conseil du Centre) weszli: przewodniczący — F. Gysin (Szwajcaria), wiceprzewodniczący — St. Lorentz (Polska), oraz członkowie: M. A. Sefrioui (Maroko), G. Tripp (Austria), A. van Schendel (Holandia) i zaproszeni C. Brandi (Istituto Centrale del Restauro, Rzym), P. Coremans (Institut Royal du Patrimoine Artistique, Bruksela), P. Gazzola (Włochy), J. K. van der Haagen (UNESCO). W najbliższym październikowym posiedzeniu rady „Centre“ ze strony polskiej udział weźmie wiceprzewodniczący prof. dr St. Lorentz.

PRACE KONSERWATORSKIE I ODKRYCIA

Giecz, grodzisko

Prace na terenie grodziska, rozpoczęte w 1960 r., poprzedzone były w 1953 r. zabiegami konserwatorskimi przy romańskim kościele. Przeprowadzone następnie wykopaliska na terenie grodziska, które ujawniły zespół prostokątnego palatium z rotundą, postawiły przed konserwatorami problem i zadanie zabezpieczenia i udostępnienia odkrytych relikwów. Z inicjatywy doc. dr B. Kostrzewskiego i mgr. J. Lomnickiego — Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków opracowano wstępny projekt organizacji rezerwatu archeologicznego, na który obok relikwów rotundy i palatium złożą się zrekonstruowane częściowo obwałowania ziemne posadowione na ruszcie drewnianym oraz odtworzona droga dojazdowa. Rezerwat ma spełniać ważną rolę i będzie przystosowany do znacznego ruchu turystycznego, kierującego się szczególnie w ostatnim czasie ku obiektom z wczesnego okresu naszej państwowości. Dokumentację projektu przyjęła Główna Komisja Konserwatorska Zarządu Muzeów i Ochrony Zabytków; zrekonstruowano już czwartą część wałów grodziska, zniszczonych w początkach XX w. oraz zniwelowano teren wewnątrz obwałowań.